

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119213737
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Töre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5119213737.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Töre Janíčkovou LL.M v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: JUDr. Pavol Pospecha, advokát, proti žalovanému: O.. I. P., K.. XX. XX. XXXX, O. W. XXX, XXX XX W., o zaplatenie 385,51 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 325,22 eur, spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 385,51 eur od 13. 08. 2018 do 21. 08. 2020 a spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 325,22 eur od 22. 08. 2020 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 700,- eur a odo dňa, nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 700,- eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 325,22 eur do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieta.

III. Žalobcovi proti žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,14 %.

odôvodnenie:

Návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na Okresnom súde Žilina dňa 22. 11. 2019 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 385,51 € spolu s: zmluvná pokuta vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 385,51 € od 13.8.2018 do zaplatenia, tak že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 700 € a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohoto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 700 €, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 385,51 € do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 44,91 € a trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 18.2.2016 so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 700,00 €. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 24,41 €, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. V súlade s čl. 5 Zmluvy poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver. Žalovaný sa mal dostať do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 27 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 26.7.2018. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo dôjsť k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 12.8.2018, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková

suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 385,51 € (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 639,71 €). Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, a následne aj celej zosplatnenej sumy, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne : - zo sumy 385,51 € od 13.8.2018 do zaplatenia. Žalobca popri nároku na zmluvné pokuty zo sumy omeškaných splátok uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobca si preto uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,4 % p.a. zo sumy nesplatených častí istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovaného so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 700,00 €, žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 385,51 € do zaplatenia. Okrem písomných upomienok bol žalovaný opakovane vyzvaný na splnenie jeho povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom príp. osobnom kontakte. Napriek tomu zo strany žalovaného nemalo dôjsť k splneniu jeho záväzkov. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právnym zástupcom si žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanému.

3. Žalovaný sa na výzvu súdu k žalobe vyjadril svojím vyjadrením doručeným na súd dňa 20. 01. 2020, v rámci ktorého uviedol, že žalobca pri uzatváraní zmluvy použil nekalé obchodné praktiky. včlenil do zmluvy neprijateľné zmluvné podmienky, uviedol v zmluve zavádzajúce údaje o mesačnej splátke a RPMN, nekonal s odbornou starostlivosťou, preto nie je ani oprávnený žiadať jednorazové splatenie úveru spolu s úrokom. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá obsahovať zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). V zmluve má byť uvedená nesprávna výška RPMN, čo má za následok, akoby v zmluve nebola uvedená vôbec, splátka má byť nesprávne rozdelená na istinu a úroky, čo má mať za následok, akoby splátka nebola rozdelená vôbec. Zmluva má obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, najmä sankcie, dohodu o zrážkach zo mzdy. rozhodcovskú zmluvu, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a výška úrokov aj výška RPMN je vysoká a podľa žalovaného je v rozpore z dobrými mravmi, čo má za príčinu neplatnosť úverovej zmluvy ako celku. Predmetná spotrebiteľská zmluva má byť vopred naformulovaná, typová, nie je možné ju meniť, ani dojednávať jednotlivé časti zmluvy. Žalovaný tvrdí, že ju musel podpísať ako celok, dodávateľ ho nemal poučiť o jednotlivých častiach zmluvy a dôsledkoch, ktoré môžu nastať pri porušení niektorej povinnosti zo strany spotrebiteľa. O tom, že zmluva nie je po právnej stránke v poriadku sa mal žalovaný dozvedieť až v súčasnosti. V zmluve má byť nesprávne uvedená hodnota RPMN 25,44%, pričom vypočítaná hodnota RPMN zahrňujúca ročný úrok 22,98% (bez sankčných úrokov) zo sumy 700 Eur pri dobe splácania 42 mesiacov je 25,57%. Výpočet RPMN je možné realizovať na internetovej stránke: <https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>. Pri nesprávne uvedenej výške RPMN má byť dôsledkom to, že na úverovú zmluvu sa hľadí, akoby RPMN nebola v zmluve uvedená vôbec, dôsledkom čoho je uvedený spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Avšak skutočná výška RPMN je oveľa vyššia, nakoľko v nej nie sú zahrnuté sankčné úroky, ktoré si veriteľ uplatňuje vo výške 0.04% denne z dlžnej sumy, resp. 14,6% ročne, čím sa už vysoké náklady na úver znovu neprimerane navýšia a RPMN sa tak stáva značne úžernickou. Tieto úroky si uplatňuje žalobca aj vo svojom návrhu, preto argument, že už samotná vysoká uvedená hodnota RPMN 25,44% je v poriadku a správne uvedená neobstojí. Sankčné úroky sú ako neprijateľná zmluvná podmienka súčasťou zmluvy a je preto podľa žalovaného potrebné ich vnímať ako súčasť RPMN, nakoľko spotrebiteľovi ich úhradou značne stúpnu celkové náklady na úver. Celkové náklady na úver sú vyššie a nie ako je uvedené v čl. 5 zmluvy, tento údaj má byť nepresný. Veriteľ uvádza v čl. 5 zmluvy úrokovú sadzbu pre prípad omeškania vo výške 5,05% ročne, avšak v čl. 11 veriteľ uvádza úročenie ako zmluvnú pokutu vo výške 14.6% ročne, čím požaduje od spotrebiteľa dvojnásobné úročenie úveru, ktorý je v omeškaní. V rozsudku Krajského súdu v Trnave č. 9Co/215/2018, zo dňa 25.06.2019 sa okrem iného uvádza, že pri dojednávaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými

mravmi je také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov a ktorý svoje voľné finančné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané, až úžernické úroky. Úroková sadzba úveru 22,98% je podľa žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Pre porovnanie v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru (02/2016) z dostupných údajov NBS má vyplývať, že veritelia poskytovali rovnaké spotrebiteľské úvery s ročným úrokom 12,52 % a výškou RPMN 11,72%. V čl. 5. zmluvy je uvedená výška pravidelnej mesačnej splátky 24,41 Eur, z toho splátka istiny 16,67 Eur a splátka úroku 7,74 Eur. Žalovaný ďalej uvádza, že v čl. 6.2 zmluvy je okrem iného uvedené, že výška splátky úrokov a výška splátky istiny je v každej splátke rovnaká. Pri takomto splácaní by prináležalo za celé obdobie na splátku istiny 700,14 Eur (42 x 16,67 Eur) a na splátku úroku 325,08 Eur (42 x 7,74 Eur), avšak veriteľ v zmluve uvádza, že náklady úveru, ktoré pozostávajú zo sumy úrokov za celú dobu čerpania úveru sú 325,22 Eur. Na splátku istiny by prináležalo podľa takéhoto splácania 700,14 Eur, avšak skutočná výška istiny uvedená v zmluve je presne 700,00 Eur. Takéto chybné rozdelenie splátky ako je uvedené v zmluve podľa žalovaného uvádza bežného spotrebiteľa do omylu a má za následok, akoby splátka v zmluve rozdelená nebola vôbec. Povinnosť uvádzať v úverovej zmluve členenie mesačnej splátky na istinu a úrok zanikla až dňa 1. mája 2018, odkedy zákonodarca rozhodol, že členenie mesačnej splátky na istinu a úrok v zmluve o spotrebiteľskom úvere už nie je povinné. Ak by sa úver bral v zmysle zákona z hľadiska bezúročnosti a bezpoplatkovosti, jeho zosplatnenie bolo nezákonné, nakoľko pri zachovaní doby splatnosti 42 mesiacov a vychádzajúc z toho prislúchajúcej mesačnej splátky 16,67 Eur by spotrebiteľ nebol v omeškaní so splátkou č. 27, na základe ktorej bol úver zosplatnený, ani so splátkami č. 28, 29, ktoré sú uvedené v oznámení o zosplatnení. Veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nakoľko neskúmal, akú časť výdavkov poukazuje spotrebiteľ mesačne na úhradu nákladov domácnosti - elektrina, plyn, potraviny, poskytol spotrebiteľský úver s vysokým úžernickým úročením na dobu až 42 mesiacov, pričom približne o 4 mesiace po poskytnutí úveru dlžníkovi končil trvalý pracovný pomer dňom 30.06.2016, avšak termín konečnej splatnosti úveru, ktorý je uvedený v čl. 5. zmluvy bol až 05.08.2019. Takéto konanie veriteľa nie je podľa žalovaného možné akceptovať ako konanie veriteľa s odbornou starostlivosťou, ale ako konanie veriteľa, ktorý chce využiť tieseň spotrebiteľa a nechať si za to neprimerané protiplnenie, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Po skončení zmluvy nemal zamestnávateľ žalovaného pracovný pomer predĺžiť a tento bol skončený dňom 30.06.2016, tak ako je uvedené v pracovnej zmluve. Pre zlý zdravotný stav mal byť žalovaný následne práce neschopný (PN) a po skončení PN, keďže nemal žiadne zamestnanie, bol dňa 25.07.2016 zaradený do evidencie ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR, kde má byť vedený aj v súčasnosti. Napriek tomu, že sa žalovaný ocitol bez pracovného pomeru z dôvodu nepredĺženia pracovnej zmluvy zo strany zamestnávateľa dňa 30.06.2016, uvádza, že sa snažil svoj záväzok plniť až do dňa 07.05.2018 a veriteľovi uhrádzal mesačné splátky i naďalej, pokiaľ mu to jeho finančná situácia dovoľovala a pokiaľ si dokázal požičať peniaze od svojich známych. Dňa 18.07.2018 mu mal veriteľ zaslať list s názvom „Oznámenie o zosplatnení“, ktorý mu bol doručený dňa 26.07.2018. List zo dňa 15.08.2018 s názvom „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“, ktorý uvádza žalobca vo svojom návrhu, mu nemal byť doručený. Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený žiadať splatenie úveru jednorazovo a s úrokom. V zmluve sa majú nachádzať neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré majú spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa: čl. 8.1 (úhrada zmluvných pokút) čl. 10.3 (dohoda o zrážkach zo mzdy), čl. 11 (sankcie), spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Rozhodcovská zmluva nemala byť individuálne dojednaná, bola typová, vopred naformulovaná veriteľom. Aj keď sa v čl. 2 tejto zmluvy uvádza, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej spotrebiteľskej zmluvy nie je podmienkou pre uzavretie zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, žalovaný uvádza, že mu bolo povedané, že musí podpísať všetky dokumenty tak, ako sú, aby mu mohol byť poskytnutý úver, aj keď sa v čl. 5 tejto zmluvy uvádza, že dlžník je oprávnený odstúpiť od tejto zmluvy do 14-tich dní, nemalo mu to byť povedané pri podpise zmluvy, ani mu nemala byť vysvetlená rozhodcovská zmluva, k čomu vlastne slúži. Žalovaný žiadal súd, aby podrobil predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX súdnej kontrole, zistil, či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či spĺňa všetky náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a či žalobca zosplatnil úver zákonne v súlade s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z opatrnosti podal námietku premlčania. Navrhoval, aby súd návrh žalobcu zamietol v celom rozsahu a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

4. Žalobca na výzvu súdu vo svojom vyjadrení doručenom na súd dňa 02. 03. 2020 uviedol, že zo žiadnej právnej normy, ktorá sa týka spotrebiteľských úverových zmlúv a ktorá by bola platná a účinná v čase uzavretia Zmluvy nevyplýva, že sa má výška úrokovej sadzby riadiť priemernou úrokovou sadzbou bánk. Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere stanovoval: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“ Najvyššia prípustná výška odplaty bola v čase uzatvorenia zmluvy regulovaná Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a ktorý v § 1 ods. 1 stanovuje: „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.“ V štvrtom štvrtroku 2015 boli úrokové miery úverov - nové obchody pre spotrebiteľské úvery od 1 do 5 rokov 17,18 % a teda dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere (od 1 do 5 rokov) v čase uzavretia zmluvy predstavoval 34,36 %. V zmluve je uvedená úroková sadzba 22,98 %. Keďže ani výška úrokovej sadzby podľa zmluvy, ani RPMN (ktorá zahŕňa všetky náklady spotrebiteľa spojené s úverom, teda úrok, poplatky aj rôzne iné náklady) nepresahuje uvedený dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, teda je v súlade s právnou úpravou, nemôže byť úrok v zmluve ani v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca popiera tvrdenia žalovaného, že Zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 a to konkrétne podľa písm. h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov podľa písm. i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Tieto údaje sú uvedené v samotnej zmluve hneď na prvej strane v bode 5. Žalobca popiera tvrdenia žalovaného, že dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 0,04% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania je v rozpore so zákonom. K uvedenému uviedol, že zákon neobmedzuje sankcie voči spotrebiteľovi za omeškanie len na zákonný úrok z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.). Inak by § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a súvisiace vykonávacie ustanovenia z nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. nemali žiadny racionálny význam. Zákonodarcu právne aproboval a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškanie (t.j. úrok z omeškania, pokuty, penále a podobne) môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, t.j. v tomto prípade 15,15%. Zmluvná pokuta je 0,04% denne, čiže 14,6% ročne. Žalobca popiera tvrdenia žalovaného, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou a neskúmal jeho príjmy a výdavky. Uviedol, že posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver za požadovaných /navrhnutých podmienok je v rámci postupov a praxe žalobcu vykonávané zisťovaním a overovaním údajov o výške príjmov a výdavkov žalovaného, o samotnom žalovanom (predloženie dokladu totožnosti) a tiež sa vykonáva overenie údajov v registri údajov o spotrebiteľských úveroch. Na základe takto zhromaždených údajov žalobca vykoná ich vyhodnotenie a na základe interne stanovených kritérií rozhodne o schválení / zamietnutí žiadosti. Okrem uvedeného, zákonnou povinnosťou žiadateľa o úver je uvádzať pravdivé a úplné informácie. V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXX bola žiadosť o poskytnutie úveru predložená vo februári 2016 a jej súčasťou je analýza bonity. Správnosť a pravdivosť údajov získavaných od žalovaného bola potvrdená aj jeho podpisom. Získané údaje boli v rámci zákonných možností overené: využitím údajov z databázy NRKI (nebankový register klientskych informácií) - overenie existencie záväzkov žiadateľa a v prípade ich existencie aj platobnej morálky v iných spoločnostiach, na stránke MV SR overenie dokladu totožnosti, overenie databázy odcudzených a stratených občianskych preukazov, na stránkach www.dlznik.sk, ru.justice.sk - kontrola vyhlásených konkurzov (klient). V prípade nájdenia akéhokoľvek negatívneho záznamu vo vyššie uvedených prípadoch by bola príslušná informácia vytlačená a založená do zložky žiadateľa a žiadosť by bola zamietnutá; v opačnom prípade sa nič netlačí (to je aj prípad posudzovanej žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX). Ako vyplýva z „hodnotenia dlžníka“, žalovaný pri žiadosti o úver uviedol výdavky v sume 254,- Eur a tieto potvrdil svojím podpisom. Výška príjmov a výdavkov bola vyhodnotená so zameraním najmä na výšku tzv. voľných zdrojov zostávajúcich žalovanému po úhrade všetkých už jestvujúcich výdavkov. Tieto sa použili pre posúdenie, či z takto zistených voľných zdrojov bude možné pre žalovaného uhradiť splátku na úhradu ním požadovaného úveru. Žalobca uvádza, že v čase schvaľovania žiadosti o úver pri skúmaní

bonity, koná s cieľom zabezpečiť návratnosť peňažných prostriedkov, ktoré by mal žiadateľovi poskytnúť (ochrana vlastných hospodárskych záujmov). K samotnej rozhodcovskej zmluve žalobca uvádza, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou na poskytnutie úveru. Uvedené vyplýva z bodu 2. Rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva je osobitne podpisovaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dĺžnik podpísaním tlačiva Žiadosti / Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky rozhodcovskú zmluvu. To, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individualizované rozlíšenie rozhodcovskej zmluvy od ostatného obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný mal možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť podľa bodu 7. Žalovaný túto možnosť nevyužil. V prípade ak žalovaný nesúhlasil s podmienkami úveru, mal možnosť v zákonnej lehote odstúpiť od zmluvy podľa bodu 17.2 zmluvných dojednaní. Táto možnosť vyplýva nielen zo zmluvných dojednaní k samotnej zmluve, ale aj zo zákona. Ochrana spotrebiteľa je založená na ochrane „priemerného spotrebiteľa“. Toto chápanie zabezpečuje zachovanie prvku právnej istoty aj pre dodávateľa, ktorá má byť vlastná aj spotrebiteľským právnym vzťahom. Spotrebiteľa nezbavuje povinnosti konať s primeranou a očakáateľnou mierou opatrnosti, obozretnosti a zodpovednosti za vlastné konanie (porov. Návrh generálnej advokátky vo veci C-453/10, Pereničová a Perenič, bod 62 a nasl.). Priemerný spotrebiteľ je definovaný ako osoba, ktorá je v primeranom rozsahu rozhradená, informovaná a obozretná. Takého chápanie vymedzuje priamo Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach, prípadne aj úijné právo na úrovni sekundárnych aktov (napríklad definícia v bode 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29). Pri poskytovaní ochrany v zmysle právneho poriadku nie je možné a ani súdny orgán nie je oprávnený prekročiť rozsah ochrany poskytovanej priemernému spotrebiteľovi. Nedostatok zodpovednosti, resp. ľahostajnosť spotrebiteľa vo vzťahu k obsahu svojich práv a povinností nemôže založiť neplatnosť právneho úkonu a znemožniť uskutočniť plnenie, na ktoré má druhá zmluvná strana legitímny nárok. Spotrebiteľ je povinný vo vzťahu k svojmu postaveniu konať obzvlášť svedomite, obozretné, prípadne dodatočne požadovať informáciu vo vzťahu k obsahu svojho záväzku, ktorého obsah mu nie je úplne zrejmy, aby tak predišiel ujme na svojich právach.

5. Žalovaný na výzvu súdu vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 25. 03. 2020 uvádza, že žalobca vo svojom vyjadrení uvádza údaje za štvrtý štvrtrok 2015, ako aj v priloženej tabuľke s názvom „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2015, avšak predmetný spotrebiteľský úver bol poskytnutý v prvom štvrtroku 2016, preto je nevyhnutné posudzovať obdobie v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru a nie štvrtý štvrtrok 2015. V čase poskytnutia predmetného spotrebiteľského úveru (02/2016) z dostupných údajov NBS vyplýva, že veritelia poskytovali rovnaké spotrebiteľské úvery pri dobe splatnosti od 1 do 5 rokov s ročným úrokom 12,52 % a výškou RPMN 11,72 %. Ďalej žalovaný uviedol, že povinnosť uvádzať v úverovej zmluve členenie mesačnej splátky na istinu a úrok zanikla až dňa 1. mája 2018, odkedy zákonodarca rozhodol, že členenie mesačnej splátky na istinu a úrok v zmluve o spotrebiteľskom úvere už nie je povinné. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca vo svojom vyjadrení nepoprel tvrdenie žalovaného, že RPMN je v zmluve uvedená nesprávne a taktiež rozdelenie splátky na istinu a úrok je v zmluve uvedené nesprávne, žalobca len uviedol, že uvedené v zmluve sú. Ďalej uviedol, že zmluvná pokuta vo výške 14,6 % ročne uvedená v bode 11. zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko nebola individuálne dojednaná, žalobca ju mal svojoľne zakomponovať do zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľ nemal možnosť ju nijako ovplyvniť.

Ďalej uviedol, že je toho názoru, že predmetný spotrebiteľský úver nebol zosplatnený zákonne z dôvodu, že žalobca okrem samotnej výzvy v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nezaslal žalovanému samotnú žiadosť o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Ďalej žalobca nemal konať s odbornou starostlivosťou, nakoľko nezobral do úvahy dĺžku spotrebiteľského úveru, v tomto prípade 42 mesiacov. Týmto nie je podľa žalovaného možné považovať bonitu dlžníka za dostatočne vyhodnotenú, teda posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver, keďže približne o 4 mesiace dlžníkovi končil pracovný pomer, omeškanie so splácaním úveru bolo následkom nedostatočného vyhodnotenia schopnosti spotrebiteľa splácať predmetný úver.

Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru predloženú žalobcom mal žalovaný podpísať zároveň s podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca mal podľa žalovaného pri posudzovaní brať do úvahy dĺžku pracovného vzťahu dlžníka, nakoľko po skončení pracovného vzťahu žalovaného nemal žiadne zabezpečenie schopnosti splácania daného úveru, čo mu malo byť zrejmé. V ďalšom uviedol, že v čase podpisu rozhodcovskej zmluvy o nej nebol vôbec poučený. Žalovanému nemala byť zo strany žalobcu komunikovaná ani možnosť odstúpiť od zmluvy. V závere žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

6. Žalovaný vo svojom podaní doručenom na súd dňa 25. 08. 2020 uviedol, že dňa 20. 08. 2020 uhradil na účet žalobcu z titulu záväzku v zmysle predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere sumu 60,29 eur, pričom uviedol, že táto suma mala byť započítaná na nesplatenú istinu úveru.

7. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 08. 09. 2020, a to v neprítomnosti žalobcu, žalovanej 1/ a žalovaného 2/. Žalobca svoju neúčasť a neúčasť právneho zástupcu na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti, pričom súhlasil s rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav, pričom predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

9. Dňa 02. 02. 2016 uzatvorili žalobca a žalovaný Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (č. I. 7 spisu), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 700 eur. Celková suma spotrebiteľského úveru bola určená na sumu 700 eur, ktorú mal žalovaný splatiť v 42 mesačných splátkach po 24,41 eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 05. 03. 2016 a každá ďalšia splátka 5. deň v kalendárnom mesiaci. RPMN bola v zmluve určená na 25,44 %, priemerná hodnota RPMN bola 29,89 % a ročná úroková sadzba činila 22,98 %. Celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, predstavovali sumu 325,22 eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 05. 08. 2019. Podľa bodu 11.1 cit. zmluvy v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo jej časti, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

10. Oznámením o zosplatnení zo dňa 18. 07. 2018 (č. I. 15 spisu) bol žalovaný zo strany žalobcu upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v prípade neuhradenia dlžných súm zo zmluvy o úvere v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky z omeškaných splátok o dobu dlhšiu ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia predmetného oznámenia. Ku dňu 18. 07. 2018 predstavovala suma omeškaných splátok 68,18 eur a aktuálne omeškanie na najstaršej splátke bolo 74 dní. Predmetné oznámenie bolo doručené žalovanému dňa 26. 07. 2018 (doručenka na č. I. 16 rub spisu).

11. Z výpisu z účtu žalobcu (na č. I. 14 spisu) vyplýva, že tento poukázal na účet žalovaného sumu 700,- eur, pričom podľa potvrdenia o vykonaných platbách žalovaný doposiaľ na daný úverový prípad uhradil spolu sumu 700,- eur.

12. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej označený ako „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. V zmysle ustanovenia § 2 ZoSÚ, a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

16. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),“

18. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 544 ods. 1, 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

20. V zmysle ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

22. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „Nariadenie vlády SR“), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Podľa § 3a ods. 1, 2, 3 Nariadenia vlády SR, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

26. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník),

zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Súd považuje mimoriadne zosplatnenie úveru (dôkaz na č. I. 15, 17 spisu) za platný právny úkon. Dohoda o možnosti mimoriadne zosplatniť úver je obsiahnutá v čl. 10. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaný bol v čase mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní dlhšie ako tri mesiace s plnením splátok úveru, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo zo strany žalobcu doručené žalovanému (dôkaz na č. I. 16 rub spisu) v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením práva na mimoriadne zosplatnenie úveru.

28. Žalobca preukázal platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi ním a žalovaným, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 700 eur (vid č. I. 13 spisu).

Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný do dňa rozhodnutia súdu v celom rozsahu splnil tento svoj záväzok vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky (žalovaný uhradil sumu vo výške 639,71 - dôkaz na č. I. 14 spisu, následne sumu 60,29 eur - dôkaz na č. I. 93 spisu) ako skutkovo a právne dôvodnej, vyhovel. Zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z. V súvislosti s námietkami žalovaného týkajúcimi sa výšky dojednanej úrokovej sadzby, súd poukazuje na najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 3. štvrťrok 2015, platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. 11. 2015 do 15. 02. 2016, zverejnenú Ministerstvom financií Slovenskej republiky, v zmysle ktorej bola najvyššia prípustná výška odplaty pri úveroch so splatnosťou nad 1 do 5 rokov vrátane určená na 26,72 %, pričom dojednaná odplata v predmetnej spotrebiteľskej zmluve bola stanovená na 22,98 % (teda menej ako stanovená hranica). RPMN je podľa kalkulačky na výpočet PRMN vypočítaná správne, resp. nie v neprospech žalovaného.

Čo sa týka námietky, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, súd sa v tomto pridržiava eurokonformného výkladu s tým, že podľa názoru súdu nie je potrebné, aby každá splátka obsahovala vymedzenie istiny, úroku, ako aj poplatku prislúchajúceho k predmetnej splátke, ale má za to, že toto predmetné ustanovenie len ozrejmuje to, čo jednotlivá splátka daného úveru má obsahovať. Podľa ustálenej judikatúry NS SR (napr. uznesenie 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. 02. 2018), nemožno od dodávateľov žiadať, aby v úverových zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) (pozn. súdu: v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.

Zároveň mal súd za preukázané, že žalobca pred poskytnutím úveru posúdil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver, čo vypláva z dôkazov žurnalizovaných na č. I. 59 - 64 spisu, ktoré boli predložené zo strany žalobcu. Z uvedených dôkazov vyplynulo, že žalobca zobral do úvahy výšku spotrebiteľského úveru, ako aj príjem žalovaného, vzhľadom na uvedené nie sú dané dôvody pre obmedzenie žalobcu v tom, aby žiadal jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a ani úver nie je možné považovať za tvrdeného dôvodu absencie posudzovania údajov o žalovanom za bezúročný a bezpoplatkový.

Súd konštatuje, že v rámci prieskumu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nezistil dôvody, pre ktoré by mal byť úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkový.

29. Uplatnený nárok žalobcu na náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 44,91 eur nepovažoval súd za dôvodný a žalobu v tejto časti zamietol. Žalovaný mal vedomosť o svojom dlhu, pričom nešlo o dlh napr. z náhrady škody, príp. bezdôvodného obohatenia, a teda predžalobná výzva nebola potrebná na uplatnenie nároku žalobcu na súde. Sám žalobca v žalobe uvádzal, že zasielal žalovanému viacero písomných upomienok, preto nie je dôvod, prečo musel túto výzvu urobiť aj prostredníctvom právneho zástupcu. Zároveň žalobca nepreukázal, že by mu náklady spojené s uplatnením pohľadávky skutočne vznikli, teda že ich uhradil. Žaloba bola zamietnutá aj v časti o zaplatenie 60,29 eur z dôvodu, že žalovaný predmetnú sumu uhradil pred rozhodnutím vo veci samej, čo je preukázané na č. I. 93 spisu.

30. Žalobca si zároveň uplatnil sankcie v súvislosti s omeškaním žalovaného so splácaním zostatku úveru a to úrok z omeškania a zmluvnú pokutu v zmysle čl. 11.1 zmluvy. Tieto boli uplatnené v súlade s § 3 a § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a neprevyšujú priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, naposledy zverejnenej podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne neprevyšujú trojnásobok úrokov z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Ministerstvo financií Slovenskej republiky zverejnilo, že najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 1. štvrťrok 2018 pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 1 do 5 rokov je 20,68 %. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal so splácaním úveru do omeškania v 2. štvrťroku 2018, súd zobral do úvahy údaje naposledy zverejnené MF SR pre 1. štvrťrok 2018 a nakoľko je najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaná zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk ako dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená pred vznikom omeškania bola 10,34 %, s pripočítaním 10 percentuálnych bodov ročne predstavuje 20,34 %. Vzhľadom na to, že zmluvná pokuta za omeškanie za splácaním predstavovala 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % ročne), spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne predstavuje sankciu vo výške 15 % dlžnej sumy ročne

(táto sankcia predstavuje zároveň trojnásobok úrokov z omeškania), predmetná sankcia bola uplatnená v súlade so zákonnými ustanoveniami a v súlade s nariadením vlády SR. Ďalej bolo v zmysle § 3a ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. rozhodnuté o tom, že ak vyššie uvedená sankcia dosiahne výšku poskytnutých peňažných prostriedkov (t.j. 700 eur), následné sankcie za omeškanie žalovaného nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa predmetného nariadenia (základná úroková sadzba ECB ku dňu rozhodovaniu súdu je 0 % + 5 % podľa nariadenia vlády SR), vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi po dni, kedy sankcie za omeškanie žalovaného so splácaním dosiahnu sumu 700 eur, 5 % úrok z omeškania ročne z nesplatenej sumy.

31. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa ustanovenia § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

34. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Žalobca bol v konaní úspešnejší ako žalovaný. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 385,51 eur (súd zarátal do úspechu žalobcu aj zamietnutú časť nároku vo výške 60,29 eur, nakoľko žalovaný tým, že predmetnú sumu žalobcovi uhradil až 21. 08. 2020, procesne zavinil trovy konania súvisiace s uplatnením si tejto časti nároku zo strany žalobcu), čo v pomere k pôvodne uplatnenej sume 430,42 eur (suma 385,51 eur + náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 44,91 eur) po zaokrúhlení predstavuje 89,57 %. Úspech žalovaného predstavuje 10,43 %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje rozdiel medzi týmito dvoma sumami, t.j. 79,14 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).